

هەر که سێک گوێی له بانگ بوو، و وهلامی بانگی نه دایه وه (نه هات بو نوێژی جه ماعت)؛ ئەوا نوێژه که ی کامل نییه، مه گهر بیانویه کی شرعی هه بیته

له ئیبن عهباسه وه - په زای خویان لیته - که پیغمبه ر - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت؛ «هەر که سێک گوێی له بانگ بوو، و وهلامی بانگی نه دایه وه (نه هات بو نوێژی جه ماعت)؛ ئەوا نوێژه که ی کامل نییه «(که موکورتی تیدا به)، مه گهر بیانویه کی شرعی هه بیته
[صهیحه] [ئینو ماجه گئیراویه تیه وه]

ئهم فهرمووده به بانگه وازی ده کات بو گرنگیدان به نوێژی جه ماعت به ئهویه پری گرنگیدانه وه، و پیغمبه ر - صلی الله علیه وسلم - ئه وه ی پروونکردوه ته وه که هه ر که سێک له هه رشوئینیک بوو که گوێی له بانگ بیته، ئەوا ده بیته ئاماده ی نوێژی جه ماعت (نوێژی به کو مه ل) بیته له مزگه و تدا، و نه گهر ئاماده ی نوێژی جه ماعت نه بیته ئەوا نوێژه که ی که موکورتی تیدا ده بیته و یاداشتی که م ده بیته، و به لام فهرزه که ی له سه ر لاده چیت، و گونا بهار ده بیته به هۆی دوا که وتن له نوێژی جه ماعت به بی هیچ بیانوو و عوزر بکه وه، به لام ئە گهر که سێک عوزر بکی شرعی هه بیته وه کو نه خو شتی و باران و ترس له سه ر نه فس و مال و خیزان و مندال و جگه له ئەمانه؛ ئەوا گونا بهار نایته

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/11288>

